

Sygn. akt III AUa 1750/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Witold Nowakowski (spr.)
Sędziowie	SSA Alicja Kolonko SSA Wojciech Bzibziak
Protokolant	Michał Eksterowicz

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2018 r. w Katowicach

sprawy z odwołania M. C. (M. C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji ubezpieczonej M. C.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bielsku-Białej

z dnia 27 czerwca 2016 r. sygn. akt VI U 1191/15

oddala apelację.

/-/ SSA A.Kolonko /-/ SSA W.Nowakowski /-/ SSA W.Bzibziak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1750/16

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

w oparciu o ocenę komisji lekarskiej, odmówił przyznania M. C. prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odwołaniu M. C. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji przez przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Na uzasadnienie podała, iż ze względu na stan zdrowia nie jest w stanie podjąć żadnej pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, z przyczyn, które stanowiły podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej ustalił, że urodzona (...) M. C. z zawodu kuśnierz, świadczyła pracę także w charakterze szwaczki, operatora urządzeń odlewniczych i stróża. W okresie od 14 czerwca 1997 r. do 31 lipca 2015 r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. W dniu 25 czerwca 2015 r. wystąpiła z wnioskiem o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia w oparciu o druk N-9 wystawiony przez lekarza chorób wewnętrznych, w którym jako podstawowe schorzenia wnioskodawczyni opisał dolegliwości kardiologiczne i neurologiczne. Lekarz orzecznik przyjął, iż ubezpieczona nie jest osobą niezdolną do pracy w zawodzie wyuczonym i wykonywanym, a komisja lekarska uznała ją za osobę zdolną do pracy.

W ocenie biegłego neurologa u ubezpieczonej rozpoznaje się: zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego, lędźwiowego bez cech istotnego ucisku na struktury nerwowe i istotnego upośledzenia funkcji narządu ruchu, które nie są przyczyną utraty zdolności w znacznym stopniu do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Ubezpieczona wymaga kontroli neurologicznej w poradni, jednakże jej stan zdrowia pozwala na podjęcie pracy. Nastąpiła poprawa w stanie zdrowia w stosunku do lat 2013 i 2014 w zakresie przewodzenia w nerwie piszczelowym lewym.

Biegły z zakresu chorób wewnętrznych - kardiologii po rozpoznaniu u ubezpieczonej nadciśnienia tętniczego, otyłości, cukrzycy typu 2, dolegliwości bólowych kręgosłupa i stawów stwierdził, że ubezpieczona z przyczyn kardiologicznych nie utraciła w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przebieg schorzeń ma stabilny przebieg, nadto w ostatnio wykonywanych badaniach brak cech zajęcia mięśnia sercowego w postaci pogrubienia ścianek, powiększenia jam serca, względnie zaburzeń kurczliwości. Zdaniem biegłego ubezpieczona wymaga skojarzonej, skutecznej terapii oraz okresowej systematycznej kontroli lekarskiej.

Również w ocenie biegłego specjalisty chorób naczyń ubezpieczona z przyczyn ogólnochirurgicznych i naczyniowych nie utraciła niezdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Dolegliwości ze strony kończyn dolnych są w głównej mierze związane ze zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa, nigdy nie przechodziła zapaleń zakrzepowych żył. W badaniu USG układu żylnego nigdy nie stwierdzono zmian zakrzepowych, ani niewydolności zastawek żył głębokich. Tym samym nie da się obronić wskazywanych w poprzednich zaświadczeniach zapalenia żył głębokich, rozpoznawanych na podstawie podawanych przez ubezpieczoną objawów w postaci obrzęków.

Nadciśnienie tętnicze, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, nie pozwalają przyjąć, iż ubezpieczona z przyczyn chirurgicznych jest osobą o częściowej niezdolności do pracy. Schorzenia kardiologiczne i neurologiczne nie wykazują istotnego upośledzenia sprawności układu krążenia, i nie powodują niezdolności do pracy.

Ustaień powyższych dokonał Sąd Okręgowy w oparciu o akta rentowe oraz opinie biegłych lekarzy: A. N. (vide k. 51-54 a.s.), dr med. J. S. (k. 11-12 a.s.) i dr n. med. M. G. (k. 24-32 a.s.).

Ubezpieczona nie kwestionowała wniosków opinii biegłych wskazując wyłącznie, że nie ma za co żyć i nie ma na leki. Jest zarejestrowana w PUP.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy wskazał dyspozycje: art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i stwierdził, że w niniejszej sprawie bezsporne jest, iż ubezpieczona spełnia warunek posiadania wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych. Sporną okolicznością było spełnienie przesłanki niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

Po wskazaniu dyspozycji art. 12 ust. 1, 2 i 3 i art. 13 ust. 1 cytowanej ustawy, Sąd Okręgowy stwierdził, że z opinii biegłych wynika, iż ubezpieczona nie jest osobą o częściowej niezdolności do pracy, nie utraciła zdolności do pracy w rozumieniu przywołanych przepisów ustawy. Z tych przyczyn odwołanie zostało oddalone.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wniosła ubezpieczona osobiście, nie formułując jej podstaw i wniosków. Podniosła, że przez 19 lat była na rencie, choruje od 30 lat, lecz się u neurologa, kardiologa, pulmonologa i chirurga. Jest osobą bardzo schorowaną, a wyrok jest niesprawiedliwy.

Uwzględniając wyniki uzupełniającego postępowania dowodowego, Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

apelacja jest bezzasadna.

M. C. cierpi na nadciśnienie tętnicze, chorobę niedokrwienną serca, cukrzycę, astmę oskrzelową, otyłość, zwracające zapalenia żył kończyn dolnych, dnę moczanową, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne z zespołami bólowymi odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowe stawów kolumnowych i biodrowych oraz zespół bolesnego barku prawego. Jednak nasilenie i trwałe następstwa tych chorób nie są dużego stopnia i nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy w sensie rentowym. Wszystkie mogą być leczone w okresach ich zaostrzenia w ramach orzekania o czasowej niezdolności do pracy. Ubezpieczona jest zdolna do pracy na ogólnym rynku pracy, a szczególowej zdrowotnej kwalifikacji do pracy na określonym stanowisku będzie dokonywał lekarz profilaktyk. Także zaświadczenia przedstawione w trakcie badania nie mają wpływu na tę ocenę.

W szczególności zakrzepica żył lewej kończyny dolnej nie pozostawiła trwałych ujemnych następstw, obecnie nie stwierdza się żadnej patologii w obrębie naczyń układu żylnego głębokiego i powierzchownego kończyn dolnych. Występują objawy przewlekłej niewydolności żylny w postaci niedużych żylaków podudzi, nie występują objawy zastój żylny. Choroba znajduje się w stopniu C2 w sześciostopniowej skali zaawansowania niewydolności żylny. W obecnym stopniu zaawansowania choroba (żylaki podudzi) nie narusza sprawności organizmu ubezpieczonej w stopniu ograniczającym znacznie zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Ustaleń powyższych dokonał Sąd Apelacyjny w oparciu o opinie biegłych lekarzy: specjalisty medycyny pracy A. R. z 26 czerwca 2017 r. (vide k.134-135 a.s.) oraz specjalisty chorób naczyń dr n. med. J. K. z 25 listopada 2017 r. (k.151-154 a.s.).

Ubezpieczona na rozprawie apelacyjnej przedstawiła kserokopię orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z 28 stycznia 2018 r., którym uznana została za osobę częściowo, okresowo niezdolną do pracy od 9 października 2017 r. do 31 października 2018 r. i podniosła, że w jej ocenie, także za okres od 1 sierpnia 2015 r. do października 2017 r. winna uzyskać prawo do renty.

Jednak w ocenie Sądu Apelacyjnego nawet fakt, że poczynając od 9 października 2017 r. organ rentowy uznał ubezpieczoną za częściowo niezdolną do pracy, nie może podważać wniosków opinii biegłych wydanych w niniejszej sprawie, przedmiotem której było rozstrzygnięcie, czy według stanu na dzień 1 sierpnia 2015 r. M. C. pozostawała nadal osobą częściowo niezdolną do pracy.

Skoro wnioski opinii biegłych wydanych w postępowaniu apelacyjnym pozostawały w pełnej zgodzie z ustaleniami Sądu I instancji i brak podstaw do przyjęcia, aby ubezpieczona pozostawała nadal, po dniu 31 lipca 2015 r., osobą częściowo niezdolną do pracy

w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zatem apelacja, jako bezzasadna, została oddalona po myśli art. 385 kpc.

/-/ SSA A.Kolonko /-/ SSA W.Nowakowski /-/ SSA W.Bzibziak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek